

عنوان مقاله:

بررسی عامل انگیزه به عنوان ابزاری برای پیشرفت ساز و کارهای مدیریت

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات راهبردی در تعلیم و آموزش و پرورش، دوره 1، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه خاوری پرتو - دانشجوی دکترا مدیریت آموزشی

خلاصه مقاله:

لغت انگیزش برگرفته از فعل انگيختن و به معنی انگيزه دادن است. انگيزه يك حالت درونی است كه انرژی دهنده، فعال كننده و محرک انسان برای حرکت او به سمت اهداف مشخص است. آگاهی از مسئله انگيزش كاركنان یکی از مسئولیت های مهم هر مدیری است. درواقع هر شخصی در جایگاه مدیریت، اگر می خواهد بیشتر از كاركنان خود شناخت پیدا كند، نیاز دارد تا از میزان انگيزه كاركنان شرکت یا سازمان خود مطلع شود. شناسایی و تشخیص نیازها یکی از مهم ترین عوامل تاثیرگذار در ایجاد انگيزه است. يك مدیر باید بتواند در مرحله اول به خوبی نیازهای مجموعه را شناسایی كند. تشخیص و تامین این نیازها به عنوان نیروی محرکه، در بهره برداری بهینه از توانمندی های نیروهای انسانی، بسیار موثر است. بدون شك همه رفتارها براساس انگيزه و اهداف يك فرد شكل می گیرد. درواقع انگيزه و هدفمندی به عنوان دو عامل بیرونی و درونی، انسان را به سمت مقصد روانه می كنند. افراد در سازمان ها تا زمانی كه هدف مشخصی نداشته باشند و از نیروی محرکه ای به نام انگيزه محروم باشند، قادر نخواهند بود وظایف خود را به درستی انجام دهند. عوامل زیادی در میزان انگيزه يك كارمند دخیل هستند و همین عوامل سبب تفاوت در كارکرد آن ها می شود.

کلمات کلیدی:

انگيزه، ابزار، پیشرفت، مدیریت، کار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1833328>

